

det ikke medfører Avancement, og derfor mener jeg, at det ogsaa af den Grund vilde være heldigt, om Lodsvæsenet flyttedes fra den Protektion, som udøves over det af Marineofficerer, over til Handelsministeriet, hvor det efter min Mening kommer sammen med det, det nærmest hører sammen med, nemlig Skibsfarten. Enkeltheder skal jeg ikke komme ind paa; men jeg vil slutte med paa mit Partis Vegne at udtale Haabet om, at dette Lovforslag maa faa en forholdsvis let Gang gennem dette Ting, og at det maa blive vedtaget af Rigsdagen allerede i denne Samling. Det indeholder efter min Mening gode Fremskridt i Forhold til den nuværende Ordning. De Enkeltheder, om hvilke der kan være divergerende Meninger, vil man sikkert kunne komme til Forstaaelse om i det Udvalg, som antagelig vil blive nedsat.

Ellinger: Naar man ser hen over dette høje Ting i dette Øjeblik, faar man en fast Overbevisning om, at Tingets Medlemmer er helbefarne, vistnok paa Langfart, og ikke trænger til den Lodsning, som Ordførerne for de forskellige Partier her skulde besørge. Alene af den Grund er der den største Opfordring til at indskrænke Lodsningen til det mindst mulige.

Jeg skal først udtale en Kompliment til Koncipisterne af dette Lovforslag. Det forekommer mig, at det er et overordentlig vel opbygget Lovforslag, og det er ikke altid, man faar et saa vel affattet Lovforslag. Det er en uhyre vanskelig Materie, vi her skal beskæftige os med, og jeg tør som Lægmand ikke sige bestemt, at man nu har faaet en Løsning frem, som er klar og retfærdig til alle Sider, men jeg faar alligevel det Indtryk, at de Bestræbelser, man har gjort i saa Henseende, er nogenlunde vellykkede, saa jeg ikke kan slutte mig til den skarpe Kritik, som det ærede Medlem, der talte først i Dag (Birch), rettede mod Lovforslaget. Alene af Hensyn til, at det er saa godt konciperet i Marineministeriet, men naturligvis væsentligt, fordi jeg har den Opfattelse, ønsker jeg, at man ikke foretager denne Flytning af Lodsvæsenet fra Marineministeriet til Handelsministeriet, der, efter at Handelsministeriet nu ogsaa har faaet Haandværket og Industrien under sig, vistnok har saa meget at gøre, som det med Billighed kan forlange. I det hele er disse idelige Flytninger af visse Domæner fra eet Ministerium over til et andet ikke heldige. Det forekommer mig, at vi i de senere

Aar har foretaget alt for livlige Flytninger.

Jeg skal indskrænke mig til at gøre enkelte Bemærkninger om nogle Paragraffer. I § 25 omtales Lodsens Ansvar under Lodsning. Derom vil jeg gerne sige, at af Hensyn til de undertiden forekommende Tilfælde, hvor man mener at kunne gøre Erstatningskrav gældende overfor en Lods eller overfor det Lodseri, under hvilket han sorterer, eller i det hele den Myndighed, som han har med at gøre, ved indtrædende Havari under en Lodsning, vil det formentlig være heldigt i denne Paragraf bestemt at slaa fast, at saadanne Krav ikke kan komme til at paahvile nogen af de nævnte. Efter Udfaldet af Sørætsager, som omhandler Havarier under Lodsning, maa det betragtes som givet, at saadanne Erstatningskrav overfor Lodsens ikke tages til Følge.

Hvad § 31 angaar, som ogsaa det ærede Medlem, der nylig talte (Kofoed), berørte, vil jeg for det første sige, at naar det for Lodsning og Bugsering staar som Regel, at Lodspenge betales efter hvert Partøjs Brutto-Tonnage og Dybgaende, men at for egentlige Sejlskibe af 500 Tons og derunder erlægges Betalingen med nedsatte Lodspenge, nemlig med $\frac{3}{4}$ af den i Takstbogen anførte Takst, kan jeg ikke skønne, at det er rimeligt at foretage en saadan Nedsættelse der, da en saadan Lodsning jo sikkert ikke er lettere — altsaa under Bugsering — end Lodsning af et Dampskib, som gaar under Damp, eller af en Lægter og saa fremdeles.

Dernæst staar der under C.: „... For Dampskibe, Lægtene og Pramme, der under Bugseringen ikke er blevet prajede af vedkommende Lods, gælder dette Ansvar dog kun $\frac{3}{4}$ Del af de paagældende Lodspenge“. Dette synes jeg heller ikke, der er nogen Grund til; der er ingen Grund til at sætte Præmie paa en Lovovertrædelse; og Lovovertrædelsen kan jo her meget let ske derved, at et Skib gør sig frit for den Lodspligt, der ellers paahviler det, ved at smutte udenom Lodsdamperen, f. Eks. i det Øjeblik, denne er beskæftiget med et andet Skib. Jeg synes ikke, man skulde nedsætte Straffen i dette Tilfælde. Fremdeles hedder det, at naar en Fører som saadan mindst 4 Gange indenfor et Tidsrum af 3 paa hinanden følgende Aar har benyttet Lods i et Farvand, skal han ikke mere anses som ukendt i det paagældende Farvand, men har da Ret til i dette at lade sig bugsere uden at benytte Lods. Hvorfor bruger man nu dette Udtryk,